

Κυριακή μετά την Ύψωση: Θέλουμε να ακολουθήσουμε το Σταυρό;

[Ορθοδοξία](#) / [Θεολογία](#)

[Σωτήριος Θεολόγος](#)

«Ο άνθρωπος, πλασμένος για να εικονίζει μικρογραφικώς επί της γης την απειρομεγέθη εικόνα του Θεού Δημιουργού, ήταν απαραίτητο να είναι προικισμένος με τις ιδιότητες του Θεού, ώστε να έχει την αναφορά του σ' Αυτόν. Ως εικόνα του Θεού, ο άνθρωπος έπρεπε να είναι ον αυτοσυνείδητον, ελεύθερον και αυτεξούσιον, διότι ον χωρίς συνείδηση της υπάρξεώς του, χωρίς ελευθερία, χωρίς εξουσίαν επί του εαυτού του, είναι ανάξιο της υψηλής αυτής κλήσεως, του υψηλού αυτού προορισμού που του επεφύλαξε η μεγάλη βουλή του Θεού Δημιουργού». Με αυτά τα λόγια ο σύγχρονος Άγιος Νεκτάριος επίσκοπος Πενταπόλεως, ο Άγιος που αδικήθηκε και συκοφαντήθηκε, περιγράφει την ελευθερία που έδωσε ο Θεός στον άνθρωπο για να Τον ακολουθήσει.

Για να ακολουθήσουμε το Χριστό, χρειάζεται να κάνουμε τρία βασικά βήματα:

«ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι», μάς λέει ο Χριστός στο σημερινό Ευαγγέλιο. Αφού

εορτάσαμε την Παγκόσμια Ύψωση του Τιμίου Σταυρού την προηγούμενη εβδομάδα, μάς αναφέρει ο Χριστός τι χρειάζεται να κάνουμε για να Τον ακολουθήσουμε.

«ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν», εἶναι το πρώτο που μάς λέει. Τι σημαίνει; Δεν μας εξαναγκάζει να Τον ακολουθήσουμε, σέβεται την ελεύθερη βούληση που έχουμε και μας αφήνει να αποφασίσουμε τι θέλουμε να κάνουμε. Ο Χρυσορρήμων Ιωάννης, αναφέρει ότι: «εάν δε σε πείθει να προσέλθεις η φύση του πράγματος, δεν είσαι άξιός ούτε να λάβεις αλλ', ούτε και αν λάβεις, θα γνωρίσεις καλά αυτό που έλαβες. Για τον λόγο αυτό, ο Χριστός, επειδή σέβεται την ελευθερία μας, δεν αναγκάζει, αλλά προτρέπει».

«ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν», δηλαδή να απαρνηθεί τον εαυτό του. Ποιον; Να νικήσει το εγώ του. Τον παλιό άνθρωπο, κατά τον Απόστολο Παύλο. Τον άνθρωπο της πτώσης και της αμαρτίας. Εύκολο; Φυσικά και όχι· αλλά «Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι με Χριστῷ» (Φιλιπ. 4, 13) για να αναφέρουμε και εμεῖς, όπως ο Απόστολος των Εθνών: «ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός» (Γαλ. γ'20).

«ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ», να σηκώσουμε το σταυρό μας. Να απαρνηθούμε τον εαυτό μας μέχρι σταυρού· δηλαδή; Μάς προετοιμάζει ο Χριστός για τις δυσκολίες και τα προβλήματα που θα αντιμετωπίσουμε στη ζωή μας, αν θέλουμε να Τον ακολουθήσουμε. Φτώχεια, διωγμούς για τη χριστιανική ζωή που ζούμε, αδικίες, ασθένειες και άλλα προβλήματα. Και αφού κάνουμε αυτά τα βήματα, τότε να Τον ακολουθήσουμε.

Φυσικά και ο Σταυρός του Χριστού με το δικό μας σταυρό δεν έχουν καμία σχέση.

«Οὐκ ἔάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε» (Α΄ Κορ. 10, 13), δεν θα δοκιμασθούμε περισσότερο απ' όσο αντέχουμε. Ο κάθε σταυρός είναι μετρημένος ανάλογα με τη δύναμή μας και την αντοχή μας. Αλλά σε αυτή την σταυρική πορεία, δεν είμαστε μόνοι μας· έχουμε για συγκληρναίο τον ίδιο το Χριστό.

«καὶ ἀκολουθείτω μοι». Ο Χριστός μάς δείχνει το δρόμο Του για να Τον ακολουθήσουμε. Δρόμος σταυρικός αλλά που οδηγεί στην Ανάσταση. Μας βάζει να ακολουθήσουμε το δρόμο της αλήθειας, της ανθρωπιάς και της αγάπης.

Ο π. Γεώργιος Καψάνης υπογραμμίζει ότι: Χριστιανός χωρίς σταυρό και αγώνα δεν νοείται. Χριστιανός που ακολουθεί ένα εύκολο δρόμο δεν νοείται. Ενόμισαν και νομίζουν μερικοί, ότι Χριστιανός είναι να τηρή κανείς μερικές ηθικές εντολές και να καλοπερνάει στην ζωή του, να έχει ανέσεις, να έχει μία ευημερία ανθρώπινη και να έχει μία ζωή ανθρωπίνως εξασφαλισμένη. Αλλά δεν είναι αυτός ο Χριστιανός. Χριστιανός είναι εκείνος ο οποίος κάθε ημέρα αγωνίζεται. Αγωνίζεται για να αγαπήση τον Θεό. Αγωνίζεται για να αγαπήση τον αδελφό του. Επειδή δε ο εγωϊσμός είναι που εμποδίζει τον άνθρωπο να αγαπήση τον Θεό και να αγαπήση τον αδελφό του, αγωνίζεται για να ξεριζώση από μέσα του τον εγωισμό. Αγωνίζεται για να ξεριζώση τα πάθη, τα οποία σκοτίζουν τον νου του ανθρώπου και αιχμαλωτίζουν την καρδιά του. Αγωνίζεται να ευαρεστήση τον Θεό. Γνωρίζει τις εντολές του Θεού και θέλει αυτές τις εντολές να τις τηρήση στην ζωή του με ακρίβεια. Όχι για να δικαιωθή απέναντι του Θεού εγωϊστικά, αλλά για να ευαρεστήση τον Κύριο από αγάπη. Και ο αγώνας που κάνει ο Χριστιανός γι' αυτό γίνεται. Όχι για να πη στον Θεό· “εγώ είμαι εντάξει· δικαιούμαι την σωτηρία” - γιατί τότε θα ήταν ένας Φαρισαίος- αλλά για να πη στον Θεό· “Κύριε, παρ' όλη την αδυναμία μου και την αμαρτωλότητά μου, εγώ σε αγαπώ. Και σαν έκφρασι της αγάπης μου, προσπαθώ να κάνω τις εντολές Σου και το άγιό Σου θέλημα. Και από Εσένα εξαρτάται, αν θα μου δώσης την σωτηρία και αν θα μου δώσης την Χάρι Σου”.

Χρειάζεται, λοιπόν, να κοιτάξουμε την πορεία μας, σύμφωνα με τα βήματα που παρουσιάζει σήμερα ο Χριστός. Όλα θα ξεκινήσουν από ένα θέλω. Αν θέλουμε να Τον ακολουθήσουμε και αν θέλουμε να αλλάξουμε τον εαυτό μας. Να αγαπήσουμε το σταυρό μας και με χαρά να τον σηκώσουμε για να πορευτούμε στη ζωή. Μία ζωή που θα της δώσει νόημα ο Χριστός. Σε μια εποχή, που έχουμε χάσει την κατεύθυνση και τον προσανατολισμό μας, ο Χριστός μάς δείχνει την πορεία για να ακολουθήσουμε· σταυρική αλλά στο τέλος είναι η Ανάσταση. Θέλουμε να ακολουθήσουμε;

<https://bit.ly/3xAxVWY>